

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021.
Ε' ΛΟΥΚΑ

Στάχυος, Απελθού κ.λπ. εκ των 70, Ε-
πιμάχου μάρτυρος, Νικολάου νεομάρτυρος
του εν Χίω.

έτος 14^ον Τεύχος 625

Ο πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος

{ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (MIGNE P. G. τ. 48, στ. 970-982)}

Ηταν κάποτε ένας άνθρωπος πλούσιος· φοροῦσε πορφύρα και μεταξωτά ένδύματα κι ἔκανε γλέντια λαμπρά. Ἦταν κι ένας φτωχός πού τόν ἔλεγαν Λάζαρο. Αὐτός καθόταν στήν πόρτα τοῦ πλουσίου γεμάτος πληγές κι ἤθελε νά χορτάση ἀπό

τά ψίχουλα, πού ἔπεφταν ἀπό τό τραπέζι του. Τά σκυλιά ἔρχονταν κι ἔγλυφαν τίς πληγές του». Γιά ποιό λόγο μιλοῦσε ὁ Κύριος μέ παραβολές και γιατί ἄλλες παραβολές τίς ἐξηγοῦσε κι ἄλλες ὄχι και τί εἶναι ἡ παραβολή και τά παρόμοια, θά τά ἐξετάσουμε σέ ἄλλη περίσταση, γιά νά μήν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό ὅ,τι μᾶς ἀπασχολεῖ τώρα. Αὐτό μόνο θά σᾶς πῶ· ποιός ἀπό τούς Εὐαγγελιστές μᾶς λέει ὅτι ὁ Χριστός διηγήθηκε αὐτή τήν παραβολή. Εἶναι λοιπόν ὁ Λουκάς μόνο. Εἶναι ἀνάγκη νά τό γνωρίζουμε κι αὐτό· ἀπό ὅσα εἶπε ὁ Χριστός ἄλλα τά διηγήθηκαν κι οἱ τέσσερις Εὐαγγελιστές και καθένας χωριστά διηγήθηκε ὅ,τι ἄκουσε ἰδιαιτέρως.

Γιά ποιό λόγο; Γιά νά γίνη άπαραίτητη ή άγνάγνωση καί τῶν άλλων Εύαγγελιστῶν καί νά παρουσιαστῆ ή έξαίρετη συμφωνία μεταξύ τους. Ἐάν μᾶς τά εἶχαν έξηγήσει ὅλοι τους ὅλα, δέ θά προσέχαμε σ' ὅλους μέ τήν ἴδια προθυμία· θά ἔφτανε ὁ ἕνας νά μᾶς τά διδάξη ὅλα. Ἐάν πάλι τά ἔλεγε ὁ καθένας διαφορετικά, δέ θά παρουσιαζόταν ή έξαίρετη συμφωνία. Γι' αὐτό καί πολλά τά ἔγραψαν ὅλοι οἱ εύαγγελιστές καί πάλι ὁ καθένας χωριστά ἔγραψε κι άλλα.

Ὁ Χριστός, λοιπόν, μέ τήν παραβολή αὐτή μᾶς λέει τό ἐξῆς· Ἦταν κάποιος πλούσιος καί ζοῦσε μέσα σέ πολλή κακία. Δέ δοκίμαζε καμιά συμφορά καί τ' αγαθά του κυλοῦσαν σάν από πηγές. Τό ὅτι δέν τοῦ συνέβαινε τίποτε δυσάρεστο, οὔτε καμμιά λύπη, οὔτε καμιά δυσκολία, τό έξυπνοεῖ ή φράση «διασκέδαζε καθημερινά». Τό ὅτι ζοῦσε μέσα σέ κακία φαίνεται από τό τέλος πού τοῦ ἔτυχε καί πρίν από τό τέλος, από τήν περιφρόνηση πού ἔδειχνε στό φτωχό. Ὅτι δέν ἔλεοῦσε ὄχι ἐκεῖνον μονάχα πού βρισκόταν κάθε μέρα στήν πόρτα του, αλλά οὔτε ἄλλον κανένα, τό ἔδειξε αὐτός ὁ ἴδιος. Γιατί δέν ἦταν ὁ φτωχός πεσμένος σέ κάποιο σταυροδρόμι οὔτε σ' ἀπόκρυφο τόπο, αλλά σέ μέρος τέτοιο, πού ἀδιάκοπα περνοῦσε ὁ πλούσιος κι ἦταν ὑποχρεωμένος νά τόν βλέπη.

Ἐάν λοιπόν δέν ἔλέησε αὐτόν πού ἦταν ριγμένος ἀδιάκοπα στίς πόρτες του καί μπροστά στά μάτια του πεσμένος, πού καθημερινά μιά καί δυό καί περισσότερες φορές ἦταν ἀναγκασμένος, μπαίνοντας καί βγαίνοντας, νά τόν βλέπη, ἂν δέν ἔλέησε αὐτόν πού ἦταν σέ τέτοια θλιβερή κατάσταση καί μέ σύντροφο μιά τόση φτώχεια καί πού βασανιζόταν από τήν φοβερή ἀρρώστια μιά ὀλόκληρη ζωή, ποιός από ὅσους άλλους τόν παρακαλοῦσαν θά μπορούσε ποτέ νά τοῦ λυγίση τήν καρδιά; Γιατί ἂν τόν προσπέρασε τήν πρώτη μέρα, τή δεύτερη ἦταν φυσικό κάτι ν' ἀντιληφθῆ. Κι ἂν δέν τόν πρόσεξε καί τότε, τήν τρίτη τούλάχιστο ή τήν τέταρτη ή τήν παράλλη, ἔπρεπε νά λυγίση ἐπί τέλους, ἀκόμα κι ἂν ἦταν ἀγριώτερος από τά θηρία...

Πρώτη λοιπόν κακία είναι αυτή ή σκληρότητα και ή ἄφθαστη ἀπανθρωπιά του. Δέν είναι τό ἴδιο νά εἶσαι φτωχός και νά μή βοηθᾷς ὅσους βρίσκονται σέ ἀνάγκη μέ τό νά ἀδιαφορῆς γι' αὐτούς πού λιώνουν ἀπό τήν πείνα, ἐνῶ σύ ἀπολαμβάνεις τέτοια καλοπέραση. Καί πάλι, δέν είναι τό ἴδιο νά δῆς μιά και δύο φορές ἕνα φτωχό και νά προσπεράσης μέ τό νά τόν βλέπης καθημερινά και νά μή συγκινηθῆ ή ψυχή σου ἀπό εὐσπλαχνία και φιλανθρωπία, παρ' ὅλο πού ἀδιάκοπα εἶναι μπροστά σου. Ἀκόμα δέν είναι ἴδιο νά βρίσκεσαι σέ συμφορές και λύπες και στενοχώριες και νά μήν βοηθᾷς τό διπλανό σου μέ τό νά ἀδιαφορῆς γιά τούς ἄλλους πού λιώνουν ἀπ' τήν πείνα, ἐνῶ ἐσύ ζῆς σέ εὐφροσύνη και διαρκῆ εὐτυχία, και νά κλείνης τήν καρδιά σου χωρίς ή χαρά σου νά σέ κάνη πιό φιλόανθρωπο. Τό γνωρίζετε ὅλοι αὐτό· κι ἂν ἀκόμα εἶμαστε ἀπ' ὅλους ἀγριώτεροι, εἶναι στή φύση μας νά μᾶς κάνη ή εὐτυχία πιό ἡμερους και πιό καλούς. Αὐτόν ὅμως οὔτε ή εὐτυχία του δέν τόν ἔκανε καλύτερο· ἔμεινε ἀποθηριωμένος και μέ τήν συμπεριφορά του ἔδειξε ὅτι ἔκρυβε μέσα του σκληρότητα και ἀπανθρωπία περισσότερο ἀπό κάθε θηρίο. Κι ὅμως, αὐτός πού ζοῦσε μέσα στήν κακία και στήν ἀπανθρωπία δοκίμαζε κάθε εὐτυχία, ἐνῶ ὁ δίκαιος, ὁ κυνηγός τῆς ἀρετῆς, ζοῦσε στό βυθό τῆς δυστυχίας. Ὅτι ὁ Λάζαρος ἦταν δίκαιος τό φανέρωσε τό τέλος του και πρίν ἀπό τό τέλος ή ὑπομονή μέσα στή φτώχεια του.

Δέ σᾶς φαίνεται ἄραγε πώς βλέπετε μπροστά σας αὐτά τά πράγματα; Κατάμεστο τό πλοῖο τοῦ πλουσίου ἀπό ἐμπορεύματα και ταξίδευε μέ οὔριο ἄνεμο. Μή θαυμάσετε· τραβοῦσε ὀλοταχῶς γιά τό ναυάγιο, ἐπειδή δέ θέλησε νά διαθέσῃ τό ἐμπόρευμά του μέ φόβο Θεοῦ. Νά σᾶς ἀναφέρω και δεύτερη κακία; Ἡ καθημερινή ξένοιαστη ἀπόλαυση. Κι αὐτή εἶναι ἄκρα κακία. Ὅχι τώρα πού ἐπιδιώκουμε τόση πνευματικότητα, ἀλλά και παλιότερα, στήν Παλαιά Διαθήκη, τότε πού οἱ ἀπαιτήσεις ἦταν μικρότερες... Ὁ πλούσιος, λοιπόν, ζοῦσε μέσα σέ τόση κακία, μέσα σέ καθημερινή τρυφή και ντυνόταν μέ πολυτέλεια ἀνάβοντας περισσότερο τήν κόλαση γιά τόν ἑαυτό του, ἀνάβοντας περισσότερο τή φωτιά, κάνοντας τήν

καταδίκη του άπαρηγόρητη και την τιμωρία του άσυγχώρητη. Κι ο φτωχός; Ριγμένος στην έξωπορτα του πλουσίου ούτε άπελπίστηκε, ούτε βλαστήμησε, ούτε άγανάκτησε. ...Άπό ποϋ εΐναι αυτό φανερό; Άπό τό ότι τον πήραν οι άγγελιοι και τον άποκατάστησαν στον κόλπο του Άβραάμ. Δέ θά του γινόταν τέτοια τιμή, άν ήταν βλάσφημος...

Άς έπιδιώξουμε την άρετή και τη χαρά που δίνουν τά πνευματικά κατορθώματα, ζηλεύοντας τό Λάζαρο, πλούσιοι και φτωχοί. Αύτός δέν κατώρθωσε μόνο έναν και δυό και τρείς άθλους της άρετης, αλλά πολύ περισσότερους, τη φτώχεια, την άρρώστεια, την άπουσία προσάτη, ότι υπέφερε σέ σπιτι που μποροϋσε νά του σβήση όλα εκείνα τά δεινά του κι όμως δέν αξιώθηκε ούτε ένα λόγο παρηγοριās, ότι έβλεπε νά δοκιμάζει τόση άπόλαυση αυτός που τον περιφρονοϋσε κι όχι μόνο αυτό, αλλά νά ζή μέσα στην κακία και κανένα κακό νά μην παθαίνει. Δέν εΐχε κι άλλο Λάζαρο νά δη (σαν τον έαυτό του), δέν μποροϋσε νά ύψωθῆ σέ σκέψεις για την άνάσταση, εΐχε την κακή υπόληψη που από τις συμφορές του σχημάτιζαν γι' αυτόν οι πολλοί, σά νά μην τον έφταναν τά πάθη του, ακόμα δέν έβλεπε τον έαυτό του δυό και τρείς μέρες, αλλά όλόκληρη τη ζωή του σ' αυτή την κατάσταση και τον πλούσιο στην αντίθετη.

Τί, λοιπόν, θά απολογηθοϋμε έμεις, όταν εκείνος βαστοϋσε μέ τόση γενναιότητα όλα μαζί τά δεινά κι έμεις δέν άντέχουμε ούτε τά μισά; Δέν μπορεΐτε, δέν μπορεΐτε νά παρυσιάσετε ούτε ν' αναφέρετε κάποιον άλλον μέ τόσες και τέτοιες συμφορές. Γι' αυτό ακριβώς τον παρουσίασε μπροστά μας ό Χριστός· σέ όσο βάθος συμφορās κι άν πέσουμε, βλέποντας σ' αυτόν (τό Λάζαρο) τό άμέτρητο πλήθος τών θλίψεων, ν' άντλήσουμε παρηγοριά και στήριγμα από τη σοφία εκείνου και την ύπομονή. Εΐναι κοινός δάσκαλος της οικουμένης για όσους υποφέρουν όποιοδήποτε κακό, δίνει σ' όλους την εύκαιρία νά τον βλέπουν και υπερβάλλει όλους μέ τό πλήθος τών δεινών του.